

KIS BLAMÁZS

PÁRATLAN OLDAL - LI. évfolyam 7. szám, 2007. február 16.

Átadták a magyar kultúra követeinek (bocsánat, nagyköveteinek) a megbízóleveleket. Ez jó, azonban a magyar kultúrának vannak (megbízólevél nélküli, egészen) kis követei is. Sajnálatos, hogy egy-egy ilyen kiskövet néha többet árt, mint amenynyit az összes nagykövetség használni tud. A kiskövetek Citrom-díjára Gyárfás Tamást javaslom. A 2012-re szóló horvát-magyar foci-Eb-pályázat honi tótumfaktuma, Michel Platini UEFA-elnökké választása után azt találta belenyilatkozni a világba, hogy Kisteleki MLSZ-elnök természetesen a nyertesre szavazott, sőt, a hangsúlyból az is kikövetkeztethető volt, hogy Platini a magyar (és a horvát?) szavazat nélkül veszített volna (azaz kutya kötelessége nekünk, pontosabban neki adni az Eb-rendezés jogát). A nyilatkozat nem igényelne kommentárt, de olyan sok vonatkozásban kínos, hogy muszáj összefoglalni: 1) Titkos szavazás után nem illik nyilvánosságra hozni, hogy kié lett a voks (kivétel a magyar köztársasági elnök megválasztása, amely erősíti a szabályt). 2) Különösen nem illik, ha az utolsó percig nyilvánvalóan az ellenjelölt mellett kampányoltunk, olyannyira, hogy már-már neki is kellemetlenné vált. 3) Gyárfás rendkívül illetéktelenül nyilatkozott. Neki sem az MLSZ-ben, sem az UEFA-ban nincs tisztsége. Az egyik pályázat egyik képviselőjeként maximum a csendes gibic (kibic) szerepét játszhatta volna, bár azt sem tudom pontosan.

Blamázs? Igen, de sokkal kisebb, mintha 2012-ben bemutatnánk Európának a magyar futball és a honi közélet kultúráját.